

هواپیمای جاسوسی مان را پس بدهید!

طی یکی دو هفته گذشته، جهانیان یک بار دیگر شاهد مالیده شدن پوز آمریکایی‌ها به زمین بودند!

مقامات آمریکایی که از ماجرای طوفان شن صحرای طیس در روزهای آغازین پیروزی انقلاب اسلامی و همچنین از تمامی پیروزی‌های نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران درس عبرت نگرفته‌اند، یک بار دیگر در صحرای طیس نقره داغ شدند!

همه شما در همان اولین ساعات اعلام اخبار، از رسوایی جدید آمریکایی‌ها مطلع شدید. سازمان سیای آمریکا که جدیدترین هواپیمای بدون سرنشینش را حدود سیصد کیلومتر وارد حریم هوایی ایران کرده بود، وقتی متوجه شد پرنده جاسوسش اسیر جنگ نرم ایران در صحرای طیس شده، به شوک عمیقی فرو رفت.

حالا آمریکایی‌هایی که همین یک ماه پیش ایران را تهدید به حمله نظامی می‌کردند، برای پس گرفتن هواپیمای ناکام‌شان به التماس افتاده‌اند و به طرق مختلف اظهار عجز و لایه می‌کنند که «توروخدا هواپیمامونو پس بیدن!»



خاله خرسه به قهقرا می‌رود

ترکیه این روزها حکایت عجیبی و غریبی دارد.

از یک طرف سفیر اسرائیل را از کشورش اخراج می‌کند و از سمت دیگر به آمریکا چراغ سبز می‌دهد تا سپر موشکی بسازد.

از یک طرف برای کاروان آزادی که اسرائیل به آن حمله کرده بود کلی عذر داری کرده و به توحشه ای اسرائیل اعتراض می‌کند و از سمت دیگر بر علیه کشور مسلمان سوریه دسیسه چینی می‌کند.

حکایت ترکیه این روزها حکایت همان نعل بندی‌ست که یکی به نعل می‌زد و یکی به میخ!

ترکیه چند وقتی‌ست که سیاست‌های دوگانه‌ای در پیش گرفته و از یک سو کارهایی را بر علیه مستکبران غربی انجام می‌دهد و از سوی دیگر به همان‌ها چراغ سبز نشان می‌دهد.

همین مساله باعث می‌شود یاد فرمایش حضرت امام خمینی بیفتیم که فرمودند: «کسانی که غرب را قبله خود کرده‌اند، در ذلالت هستند!»



قابل توجه سرسپردگان!

یادمان نرفته در جریان فتنه سال ۸۸ آمریکایی‌ها سنگ فتنه‌گران را به سینه می‌زدند و سعی داشتند با تحریک افکار فتنه‌گران، به خیال خام خود نظام جمهوری اسلامی را با مشکل مواجه کنند!

حالا همان کسانی که در آن روزگار راه و بیراه برای فتنه‌گران پیام می‌فرستادند و خود را حامی مظلومان جا می‌زدند، کارشان به جایی رسیده که اعتراض مردم کشور خودش را بی‌رحمانه سرکوب می‌کنند.

این‌ها همان‌هایی هستند که ادعای رعایت حقوق بشر را چماق کرده و مدام بر سر جهانیان می‌کوبیدند؛ اما در مقابل حرف حقیقتی که مردم‌شان در اعتراض به نظام سرمایه‌داری مطرح می‌کنند، تنها یک روش را در پیش گرفته‌اند: «سرکوب!»

جالب این‌جاست که برخی کشورهای سرسپرده عربی، از این موضوع درس عبرت نمی‌گیرند و از این نکته غافلند که: «چطور می‌توان روی دیوار کشوری که در مقابل اعتراضات به حق مردمش تنها سیاست سرکوب را در دستور کار خود قرار داده است، یادگاری نوشت؟!»